KOMISJONI MÄÄRUS (EL) 2020/735,

2. juuni 2020,

millega muudetakse määrust (EL) nr 142/2011 seoses liha-kondijahu kasutamisega kütusena põletustehastes

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrust (EÜ) nr 1069/2009, milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inimtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete tervise-eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1774/2002, ([1]) eriti selle artikli 15 lõike 1 punkti e ja artikli 27 esimese lõigu punkti i,

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjoni määruses (EL) nr 142/2011 ([2]) on sätestatud määruse (EÜ) nr 1069/2009 rahvatervise ja loomatervishoiu eeskirjade rakendusmeetmed, sealhulgas nõuded loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete kasutamise kohta kütusena põletustehastes.

(2) Liha-kondijahu on 1. või 2. kategooria materjali töötlemisel saadud loomne valk. Viimastel aastakümnetel on liha-kondijahu kõrvaldatud määruse (EÜ) nr 1069/2009 artikli 12 punkti a või b kohaselt jäätmena põletamise või koospõletamise teel. Energiaallikate säästvaks kasutamiseks on sektoris töötatud välja tehnoloogia liha-kondijahu kasutamiseks kütusena põletusseadmetes vastavalt kõnealuse määruse artikli 12 punktile e, et kasutada selle põlemisel tekkivat soojust.

(3) Määruse (EL) nr 142/2011 artiklis 6 on sätestatud eeskirjad, mille alusel kiidetakse heaks põletustehased, kus põletatakse põllumajandusloomade sõnnikut kütusena. Kõnealust artiklit on vaja muuta, et lisada eeskirjad liha-kondijahu põletamise kohta kütusena.

(4) Määruse (EL) nr 142/2011 III lisa V peatükis on sätestatud eeskirjad, milles käsitletakse põletuseks kasutada lubatud tehaste ja põletada lubatud kütuste liike ning erinõudeid teatavat liiki tehaste jaoks. On asjakohane kehtestada eeskirjad, milles käsitletakse põletustehaseid, kus põletatakse liha-kondijahu kütusena, samuti heite piirnormid ja seirenõuded. Asjakohaste keskkonnastandardite täitmiseks tuleks kodulinnusõnnikut kütusena kasutavate põletustehaste heite piirnorme ja seirenõudeid kohaldada ka selliste põletustehaste suhtes, mille summaarne nimisoojusvõimsus liha-kondijahu kütusena kasutamisel ei ületa 50 MW.

(5) Käesolev määrus ei tohiks piirata kohustusi, mis tulenevad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivist 2010/75/EL, ([3]) millega on nähtud ette ulatuslik eeskirjade kogum tööstustegevusest tuleneva saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli kohta. Direktiivis on sätestatud ka eeskirjad, mille eesmärk on vältida, või kui see ei ole teostatav, vähendada saasteainete heidet õhku, vette ja pinnasesse ning vältida jäätmete tekkimist, et saavutada keskkonna kui terviku kaitse kõrge tase. Loomseid kõrvalsaadusi käitlevad ettevõtted kuuluvad kõnealuse direktiivi reguleerimisalasse, kui nende töötlemisvõimsus ületab 10 tonni päevas. Direktiivi kohaselt peab kõigil selle kohaldamisalasse kuuluvatel tehastel olema luba, mis põhineb parimal võimalikul tehnikal (PVT). Loa tingimuste kehtestamisel on aluseks PVT-järeldused, mis on osa Euroopa Komisjoni avaldatud PVT-viitedokumentidest ([4]).

([1]) ELT L 300, 14.11.2009, lk 1.

([2]) Komisjoni 25. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 142/2011, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1069/2009, milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inimtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete tervise-eeskirjad, ja nõukogu direktiivi 97/78/EÜ seoses teatavate selle direktiivi alusel piiril toimuvast veterinaarkontrollist vabastatud proovide ja näidistega (ELT L 54, 26.2.2011, lk 1).

([3]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta direktiiv 2010/75/EL tööstusheidete kohta (saastuse kompleksne vältimine ja kontroll) (ELT L 334, 17.12.2010, lk 17).

([4]) Euroopa Komisjon võttis 15. aprillil 2005 vastu tapamajade ja loomsete kõrvalsaaduste tööstuse parimat võimalikku tehnikat käsitleva viitedokumendi. https://eippcb.jrc.ec.europa.eu/reference/
See sisaldab sätteid liha-kondijahu põletamise kohta.

(6) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2015/2193 ([5]) kehtestati keskmise võimsusega põletustehastest, mille summaarne nimisoojusvõimsus ei ületa 50 MW, õhku eralduvate teatavate saasteainete heite piirväärtused kõigi tahkekütuste puhul. Lisaks on määruses (EL) nr 142/2011 üksikasjalikult kindlaks määratud konkreetsete loomsete kõrvalsaaduste põletamise meetmed ja tingimused sellistes põletustehastes. Siiski ei olnud sel ajal peale põllumajandusettevõttes saadud kodulinnusõnniku põletustehastes kütusena kasutamise meetmete ja tingimuste veel kindlaks määratud muude loomsete kõrvalsaaduste või neist saadud toodete kütusena kasutamise meetmeid ja tingimusi. Seepärast on loomseid kõrvalsaadusi käsitlevate õigusaktide raames vaja kehtestada eeskirjad ja nõuded, sealhulgas konkreetsed heite piirväärtused liha-kondijahu kasutamisel kütusena põletustehastes, mille summaarne nimisoojusvõimsus ei ületa 50 MW.

(7) Määruses (EL) nr 142/2011 sätestatud nõuded peaksid olema piisavalt ranged, et need vastaksid direktiivis (EL) 2015/2193 sätestatud muude tahkekütuste heite piirväärtustele. Käesoleva määrusega tagatakse ka, et liha-kondijahu põletamisel tekkiv võimalik kahjulik mõju keskkonnale või inimeste tervisele ei ole suurem kui jäätmete põletamisel tekkiv mõju.

(8) Direktiivis 2010/75/EL on sätestatud heite piirväärtused eri materjalide kasutamisel kütusena põletustehastes, mille summaarne nimisoojusvõimsus ületab 50W, ning neid kohaldatakse loomsete kõrvalsaaduste ja neist saadud toodete, sealhulgas liha-kondijahu kasutamisel kütusena põletustehastes.

(9) Seepärast tuleks määruse (EL) nr 142/2011 artiklit 6 ja III lisa vastavalt muuta.

(10) Käesoleva määrusega tuleks lubada pädevatel asutustel ette näha üleminekuperiood olemasolevate põletustehaste jaoks, et need vastaksid heitgaasi kontrollitud temperatuuri tõstmise nõuetele, tingimusel et kõnealuse üleminekuperioodi jooksul ei kujuta heited ohtu inimeste ja loomade tervisele või keskkonnale. Loomseid kõrvalsaadusi käsitlevate õigusaktidega ei takistata liikmesriike kohaldamast direktiivis (EL) 2015/2193 sätestatud asjakohaseid heite piirväärtuste arvutamise eeskirju, kui liha-kondijahu põletatakse koos muude kütuste või jäätmetega.

(11) Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas alalise taime-, looma-, toidu- ja söödakomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EL) nr 142/2011 artikli 6 lõige 8 asendatakse järgmisega:

„8. III lisa V peatükis sätestatud põllumajandusloomade sõnniku või liha-kondijahu kasutamisel kütusena põletamiseks kohaldatakse lisaks käesoleva artikli lõikes 7 osutatud eeskirjadele järgmisi eeskirju:

a) käitaja poolt pädevale asutusele vastavalt määruse (EÜ) nr 1069/2009 artikli 24 lõike 1 punktile d esitatav tunnustamise taotlus peab sisaldama pädeva asutuse või liikmesriigi pädevate asutuste poolt tunnustatud kutseorganisatsiooni kinnitatud tõendeid selle kohta, et põletustehas, milles põllumajandusloomade sõnnikut või liha-kondijahu kasutatakse kütusena, vastab käesoleva määruse III lisa V peatüki B jao punkti 3 nõuetele sõnniku puhul, D jao nõuetele liha-kondijahu puhul ning B jao punktides 4 ja 5 esitatud nõuetele mõlema kütuseliigi puhul, ilma et see piiraks liikmesriigi pädevate asutuste võimalust teha erand teatavate sätete täitmisest kooskõlas III lisa V peatüki C jao punktiga 4;

([5]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/2193 keskmise võimsusega põletusseadmetest õhku eralduvate teatavate saasteainete heite piiramise kohta (ELT L 313, 28.11.2015, lk 1).

b) määruse (EÜ) nr 1069/2009 artiklis 44 sätestatud tunnustamise menetlust ei ole lõpetatud enne, kui pädev asutus või kõnealuse asutuse poolt tunnustatud kutseorganisatsioon on põletustehase käitamise esimese kuue kuu jooksul teinud vähemalt kaks järjestikust kontrolli, millest üks on etteteatamata, sealhulgas vajalikud temperatuuri ja heitkoguste mõõtmised. Kui nende kontrollide tulemused on näidanud, et sõnniku puhul järgitakse käesoleva määruse III lisa V peatüki B jao punktides 3, 4 ja 5 sätestatud nõudeid ning liha-kondijahu puhul D jaos sätestatud nõudeid, ning kui see on asjakohane, siis C jao punktis 4 või D jao punktis 5 sätestatud nõudeid, võib anda täieliku tunnustuse;

c) liha-kondijahu põletamine käesoleva määruse III lisa V peatüki A, B ja C jaos osutatud põletustehastes ei ole lubatud."

Artikkel 2

Määruse (EL) nr 142/2011 III lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse lisas sätestatud tekstile.

Artikkel 3

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 2. juuni 2020

Komisjoni nimel
eesistuja
Ursula VON DER LEYEN

LISA

Määruse (EL) nr 142/2011 III lisa V peatükki lisatakse D jagu.

„D. Põletustehased, milles liha-kondijahu kasutatakse kütusena põletamiseks

1. Tehase liik

   Põletustehas, mille summaarne nimisoojusvõimsus ei ületa 50 MW.

2. Algmaterjal

   1. ja 2. kategooria materjalidest pärit liha-kondijahu kütusena põletamiseks vastavalt punktis 3 sätestatud nõuetele eraldi või liha-kondijahu, sulatatud rasva ja sõnniku seguna.

3. Erinõuded liha-kondijahu kasutamisel kütusena põletamiseks

   a) Liha-kondijahu hoitakse põletustehases turvaliselt suletud säilitamiskohas, mis on kaitstud loomade juurdepääsu eest, ning seda ei saadeta teise sihtkohta, välja arvatud juhul, kui pädev asutus on andnud selleks loa tehase rikke korral või kui käitamistingimused ei vasta nõuetele.

   b) Põletustehases peab olema:

      i) kütuse automaatne või pidev juhtimissüsteem kütuse otse põlemiskambrisse juhtimiseks ilma täiendava käsitlemiseta;

      ii) abipõleti, mida tuleb kasutada toimingute käivitamisel ja seiskamisel, tagamaks, et IV peatüki 2. jao punktis 2 sätestatud temperatuuri püsimise nõuded on täidetud nende toimingute vältel ja seni, kuni veel põlemata materjal on põlemiskambris.

4. Metoodika

   Põletustehased, milles kasutatakse 1. ja 2. kategooria materjalidest pärit liha-kondijahu kütusena, peavad vastama IV peatükis sätestatud üldnõuetele ja käesoleva peatüki B jao punktides 4 ja 5 sätestatud erinõuetele.

5. Erand ja üleminekuperiood

   Keskkonnaküsimuste eest vastutav liikmesriigi pädev asutus võib erandina punkti 3 alapunkti b alapunktist ii anda 3. juuni 2020 käitatavatele põletustehastele maksimaalselt neli aastat lisaaega, et saavutada vastavus IV peatüki 2. jao punkti 2 teise lõigus esitatud nõuetele.“